

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Nicolae Craiu

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Paraschiv Andrei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2016 prin care a fost menținută hotărîrea judecătorei Centru mun.Chișinău din 22 martie 2016

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Paraschiv Andrei împotriva Primăriei mun.Chișinău privind obligarea de a emite dispoziție și repararea prejudiciului moral cauzat prin neexaminarea în termen legal a cererii prealabile,

c o n s t a t ă :

La data de 17 noiembrie 2015, reclamantul Paraschiv Andrei, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun.Chișinău, solicitînd obligarea de a emite dispoziție și repararea prejudiciului moral cauzat prin neexaminarea în termen legal a cererii prealabile.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în temeiul dispoziției Primăriei mun.Chișinău nr.1185-d din 18 noiembrie 2014 și nr.1259-d din 08 decembrie 2014 privind implimentarea Legii nr.303 din 13 decembrie 2012 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, s-a dispus plata cotei-părți din volumul de apă consumat suplimentar, să nu fie mai mare de 2 m³.

Susține că, la 23 decembrie 2014, s-a adresat cu o cerere prealabilă, iar Primăria mun.Chișinău, prin dispoziția nr.30-d din 26 ianuarie 2015, a abrogat dispozițiile sale din 18 noiembrie 2014 și din 08 decembrie 2014, reieșind din faptul lipsei unui regulament aprobat de către autoritățile publice centrale, care va duce la posibilitatea implimentării Legii nr.303 din 13 decembrie 2012.

Menționează că, reieșind din faptul abrogării dispozițiilor Primăriei mun.Chișinău din 18 noiembrie 2015 și 08 decembrie 2014, reclamantul la data de 06 octombrie 2015, s-a adresat pîrîtului cu cerere prealabilă privind emiterea unei dispoziții cu obligarea Î.M. „Infocom” să efectueze recalculările ordinelor de încasare a plăților pentru apa consumată suplimentar pe perioada octombrie – decembrie 2014,

cu restituirea sumelor încasate sub formă de cote – părți. Cererea respectivă, a rămas fără răspuns, fapt ce l-a determinat să se adreseze în judecată cu cererea respectivă.

Solicită reclamantul obligarea pârâtului de a emite o dispoziție conform căreia Î.M. „Infocom” să efectueze recalculările ordinelor de plată a apei potabile și menajere pentru perioada octombrie - decembrie 2014 cu restituirea sumelor încasate sub formă de cotă-parte și încasarea prejudiciului moral în mărime de 5000 lei cauzat prin neexaminarea în termen legal a cererii prealabile.

Prin hotărârea judecătoreiei Centru mun.Chișinău din 22 martie 2016, acțiunea a fost respinsă integral ca fiind neîntemeiată.

Prima instanță și-a motivat soluția prin faptul că prin prisma Legii privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, furnizarea de către Societate pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” a serviciului public de alimentare cu apă, locatarilor de locuințe în care domiciliază reclamantul, se efectuează în baza unui contract cu gestionarul blocului locativ - Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/167, iar facturarea volumului de apă furnizat gestionarului blocului locativ se efectuează în baza indicațiilor contorului de apă comun instalat la bransamentul blocului. Prin urmare, distribuirea pe apartamente a volumului de apă înregistrat de contorul comun, este deja prerogativa gestionarului locativ, care este responsabil de facturarea serviciului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2016, a fost respins apelul declarat de Paraschiv Andrei cu menținerea hotărârii Judecătoreiei Centru mun.Chișinău din 22 martie 2016.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la data de 05 august 2016, Paraschiv Andrei a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii integral, în sensul invocat.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și au aplicat eronat normele de drept.

Menționează că, instanța de fond incorect a respins cererea de chemare în judecată, or, din materialele cauzei rezultă că prin dispozițiile Primăriei mun.Chișinău nr.1185-d din 18.11.2014 și nr.1259-d din 08.12.2014, s-a dispus ca ÎM „Infocom” să calculeze suplimentar cota-parte pentru fiecare apartament a volumului de apă de 2 m³ pentru fiecare serviciu. Ulterior, prin dispoziția Primăriei mun.Chișinău nr.30-d din 26.01.2015 au fost abrogate dispozițiile susmenționate, reeșind din faptul ilegalității, fără aprobarea unui act normativ de către organele publice centrale. Însă, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra acestor motive pe marginea apelului declarat reieșind din faptul că normele prevăzute în dispozițiile Primăriei mun. Chișinău din 18.11.2014 și 08.12.2014 au fost abrogate, atunci ele nu pot produce efecte juridice de la data adoptării. Deci sumele încasate ilegal de la consumatori, inclusiv de la recurent, urmează a fi restituite în temeiul unei dispoziții emise de intimat.

Relevă că instanța de fond a anexat copia scrisorii Societății pe Acțiuni "Apa-Canal Chișinău" din 29.10.2015 nr.1200/5231 potrivit căreia ar fi expediat răspuns în adresa recurentului, însă Primăria mun.Chișinău nu a prezentat probe că petiția a fost expediată spre examinare S.A."Apa-Canal Chișinău" și că răspunsul ar fi fost recepționat de petiționar. Mai mult, recurentul a solicitat excluderea scrisorii din

materialele dosarului reieșind din faptul că emiterea dispoziției de efectuare a recalculeșilor ține de competența Primăriei. Prin urmare, consideră că, instanțe de fond și de apel au încălcat prevederile normelor de drept material, și anume Legea cu privire la petiționare și Legea contenciosului administrativ.

În final invocă că instanța de fond și cea de apel incorect au apreciat probele și ca rezultat n-au fost reflectate motivele concluziilor privind admiterea sau excluderea lor.

Solicită recurentul admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2016 și a hotărîrii judecătoreiei Centru mun.Chișinău din 22 martie 2016 și pronunțarea unei hotărîri noi de admitere a cererii de chemare în judecată cu satisfacerea tuturor cerințelor.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Colegiul reține că la materialele cauzei este anexată scrisoarea de însoțire privind expedierea în adresa părților a copiei deciziei integrale a instanței de apel (f.d.84). Însă, la materialele cauzei nu se regășesc careva probe ce ar confirma recepționarea de către părți a copiei deciziei. Avînd în vedere circumstanțele date, recursul se consideră declarat în termen.

La data de 22 august 2016, în adresa intimatului Primăria mun.Chișinău, a fost expedită spre cunoștință copia recursului declarat de Paraschiv Andrei, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs (f.d.94).

Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural de a depune referință în termen la recursul declarat de Paraschiv Andrei.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Paraschiv Andrei este inadmisibil, din urmatoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Paraschiv Andrei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului argumentul lui Paraschiv Andrei precum că sumele încasate ilegal de la consumatori, inclusiv de la dînsul, urmează a fi restituite în temeiul unei dispoziții emise de intimat, deoarece furnizarea de către Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” a serviciului public de alimentare cu apă locatarilor de locuințe în care domiciliază reclamantul Paraschiv Andrei, se efectuează în baza unui contract cu gestionarul blocului locativ, Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/167, iar facturarea volumului de apă furnizat gestionarului blocului locativ se efectuează în baza indicațiilor contorului de apă comun instalat la bransamentul blocului. Prin urmare, distribuirea pe apartamente a volumului de apă înregistrat de contorul comun, este deja prerogativa gestionarului locativ, care este responsabil de facturarea serviciului.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Paraschiv Andrei ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Paraschiv Andrei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion.Druță

Nicolae Craiu